

॥ १६ ॥ तावतां वधे परमशूरस्यापि सहायापेक्षास्तीत्याह ॥ तेइति ॥ यस्मात् असहायेन रामेण ते हंतुमशक्यायस्माद्रावणश्च क्रूरकर्मा क्रूरपराक्रमः तस्माद्विशेषतः सुग्रीवेण सहायेन प्रयोजनमस्ति ॥ तत्समप्रतिसेनाघटनस्य सुग्रीवाधीनत्वात्सर्वेषां मनुष्यावध्यत्वाच्चेति भावः ॥ यत्तुतीर्थः ॥ सुग्रीवेण सहायेन ते राक्षसाहंतुमशक्यारावणश्च हंतुमशक्य इत्यन्वयं कृत्वा ॥ वाली किलोक्तवान् रावणवधाय सुग्रीवं दृष्ट्वा प्रार्थयते रामस्तस्यासावशक्य इति कथां च कल्पयति तदपार्थक्यं ॥ रामस्य सहायापेक्षा समर्थ नस्यैव प्रस्तुतत्वात् ॥ १७ ॥ नन्वेषां राक्षसंख्या त्वया कथं ज्ञाता तत्राह ॥ एवमिति ॥ आगमस्तु न मे व्यक्तः रावणस्यैवं बलं प्राप्तिप्रकारस्तु न मया ज्ञातः ॥ संख्यामात्रं प्रसंगात्पू

अहत्वा तांश्च दुर्धर्षान् राक्षसान् कामरूपिणः ॥ अशक्यं रावणं हंतुं येन सामैथिलीलता ॥ १६ ॥ तेन शक्यारणे हंतुमसहायेन लक्ष्मण ॥ रावणः क्रूरकर्मा च सुग्रीवेण विशेषतः ॥ १७ ॥ एवमाख्यातवान् वाली सद्यः भिक्षो हरीश्वरः ॥ आगमस्तु न मे व्यक्तः श्रवात्तस्य ब्रवीम्यहं ॥ १८ ॥ त्वत्सहायनिमित्तं हि प्रेषिता हरिपुंगवाः ॥ आनेतुं वानरान्युद्धे सुबहून् हरिपुंगवान् ॥ १९ ॥ तांश्च प्रतीक्षमाणोऽयं विक्रान्तान्सुमहाबलान् ॥ राघवस्यार्थं सिद्ध्यर्थं न निर्याति हरीश्वरः ॥ २० ॥ कृतासु संस्थासौ मित्रे सुग्रीवेण पुरायथा ॥ अद्य तैर्वानरैः सर्वैरागतं व्यं महाबलैः ॥ २१ ॥ ऋक्षकोटिः सहस्राणि गोलान्गूलशतानि च ॥ अद्य त्वामुपयास्यंति जहिकोपमरिंदम ॥ कोट्योनेकास्तुकाकुत्स्थकपीनां दीप्ततेजसां ॥ २२ ॥

वैश्रुतं ॥ तस्य श्रवात्तन्मुखतो वाक्यश्रवणात् ॥ १८ ॥ ननु सहायसंपत्तिप्रवृत्तिरस्मि न दर्शनात्कोपो नस्तत्राह त्वदिति ॥ १९ ॥ राघवार्थं तान् प्रतीक्षमाणस्तिष्ठति अतएवेदानीं न निर्याति ॥ २० ॥ ते तर्हि कदा आगमिष्यंति तत्राह कृतेति सुसंस्था शोभना आगमनकालमर्यादा पुरा पूर्वदूतप्रेषणसमये यथा कृता तथा तैः सर्वैरद्यागतं व्यं ॥ २१ ॥ राक्षसैः सेनापेक्षया स्वसेनाधिक्यमाह ॥ ऋक्षेति ॥ शतकोटिर्मध्यं तद्दशगुणात्मिका सहस्रकोटिः तत्संख्याः ऋक्षाः गोलान्गूलानां शतानि च शतकोटिः अन्ये कपयोऽनेकाः कोटयः असंख्या इत्यर्थः ॥ २२ ॥